

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Sådan som jeg hørte finansministerens besvarelse, forholdt han sig overhovedet kun til forslaget tilstedeværelse og forslagsstillerne, og dem har han begge dele noget imod. Men han beholdt sig overhovedet ikke til indholdet af forslaget, og det handler jo nok om det, som finansministeren gerne vil gøre det til, at det er et spørgsmål om, at man indgår aftaler og holder dem, og hvis de skrider, så retter man dem op.

Det er jo glimrende både at indgå aftaler og sikre, at de overholdes. Og så ved vi jo godt, at når man sidder og gætter på noget, der skal ske efter halvandet år, og man lige knap har regnskaberne fra det foregående år, så vil der være nogle ting, der kan overraske selv den bedste, og så vender man tilbage og diskuterer.

Så det, vi i virkeligheden gerne ville med dette beslutningsforslag, er jo faktisk at sørge for, at aftalerne bliver aftaler, der stadig overholdes som de aftaler, de er, og at man ikke kommer med et indgreb, som man i øvrigt overhovedet ikke er i stand til at redegøre for i den mellem-liggende periode – der er gået mere end en måned, og man har jo ikke kunnet svare på, hvad tekstanmærkningerne ville kunne bruges til efter deres tekst.

Kl. 15.25

Her er et forslag, som gør det helt klart, hvordan Folketinget inddrages i den udmøntning, og det kan finansministeren ikke lide. Det er ikke det, han siger, men det er det, han gør.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen jeg startede med at sige, at jeg ikke har spor imod det forslag, der er til behandling i Folketinget. Jeg skal for så vidt ikke blande mig i, hvad der fremsættes af beslutningsforslag. Indholdsmæssigt har jeg også forholdt mig til det, for jeg afviser det. Det gør jeg, for det er ikke en del af en aftale, hvad regeringen skal gøre, hvis det skrider, for det har aldrig været forudsat, at det var noget, vi skulle aftale. Det, der er forudsat, er, at man overholder en aftale, og så er det op til regeringen at træffe beslutning om, hvad der skal ske, hvis det skrider.

Det har aldrig været noget, der har været meningen at man skulle aftale med KL. Principielt er KL aldrig med til at drøfte, hvad det er, man gør i forbindelse med håndteringen mellem

kommuner, hvis man skal sanktionere. Der siger man altid, at det kan man ikke blande sig i, lige så vel som man ikke tager del i debatter om udligning fra Øst- til Vestdanmark i almindelighed, i og med at man er en part mellem kommunerne.

Sådan er det også med hensyn til et sanktionssystem. Vi havde ikke drømt om, at KL skulle tage ansvar for, hvordan man i givet fald skulle rette op, hvis det var skredet, altså hvis KL ikke havde været i stand til at overholde sin del af en aftale.

Så det, vi har aftalt, er, hvor mange penge der kan bruges i 2006, og vi har ikke aftalt, hvad der sker, hvis ikke man overholder aftalen, men det er jo lagt meget klart frem for både Folketinget og kommunerne og KL.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg tror, at noget må stå klart for alle, der lytter til den her debat. Finansministeren siger, at han sandelig forholder sig til indholdet, og så siger han: For det har jeg afvist, jeg har afvist forslaget. Ja, det har han, men ikke med nogen som helst forholdet sig til indholdet.

Jeg vil gerne vide: Hvad er det for nogle elementer, finansministeren har noget imod i det, der er hovedbeslutningsforslaget? Det er alene spørgsmålet om at forelægge en sag af meget vidtgående betydning både for aftalesystemet, for borgernes forhold i kommunerne og for samarbejdet mellem regeringen og Folketinget. Det forholder finansministeren sig ikke til på anden måde, end at han siger: Det vil jeg godt nok ikke.

Men kunne vi få en kvalificering? Hvad er det for nogen elementer i hovedforslaget, som finansministeren har noget imod, for det handler hele muligheden for et samarbejde mellem Folketing og regering jo faktisk om? Det er ikke et spørgsmål om, at man kun skal holde sig inden for at gøre noget, der ikke er ulovligt. Nej, det er et spørgsmål om samarbejde, og det vil jeg gerne have kommentarer til, præcis punkt for punkt. Det ville være rimeligt, at en finansminister, der havde god taletid, også kunne komme med det svar.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Selv for finansministeren er der kun 60 sekunder til de korte bemærkninger. Så er det finansministeren.